

PROGRAMA DE NIVELL

C1

MECRL

DE LES UNIVERSITATS VALENCIANES

cieaCOVA

Comissió Interuniversitària
d'Estandardització d'Accreditacions
de Coneixements de València

ÍNDEX

1. ESTRUCTURA DE LA PROVA	03
2. PROGRAMA	
2.1. OBJECTIU GENERAL	04
2.2. OBJECTIUS ESPECÍFICS	04
2.3. CONTINGUTS LINGÜÍSTICOTEXTUALS	05

1. ESTRUCTURA DE LA PROVA

C1

Àrea	Exercicis	Percentatge	Superació*
1. Comprensió oral, mediació i expressió escrites	Redacció d'un text (mínim 200 paraules) a partir d'un àudio. Redacció d'un text (mínim 300 paraules) de diferent tipologia (explicatiu, descriptiu, narratiu, instructiu o argumentatiu).	45%	50%
2. Coneixements gramaticals i lèxics	Dues activitats d'emplenar buits sobre continguts de morfosintaxi i lèxic amb respostes d'elecció múltiple. Una activitat de transformar frases sobre continguts de morfosintaxi i lèxic amb respostes d'elecció múltiple.	20%	50%
3. Expressió i interacció orals	Primera part: expressar l'opinió a partir d'un tema proposat. Segona part: participar per parelles en una situació d'interacció oral.	35%	50%
		100%	60%

Les condicions per a l'obtenció de la qualificació d'apte en la prova són:

- La puntuació obtinguda ha de ser igual o superior al 60% de la puntuació global màxima de la prova.
- La puntuació mínima obtinguda en l'àrea 3 ha de ser igual o superior al 50% de la puntuació màxima de l'àrea.
- La puntuació mínima obtinguda en les altres dues àrees ha de ser igual o superior al 40% de la puntuació màxima en una àrea i del 50% o més de la puntuació màxima en l'altra àrea.

La durada de les àrees 1 i 2 serà de tres hores. L'avaluació de l'àrea 3 es farà un altre dia. Es donaran 10 minuts per a preparar les dues parts. La intervenció en la primera part ha de tenir una durada de 3-4 minuts i la intervenció en la segona part haurà de durar 4-5 minuts.

OBJECTIU GENERAL

Comprendre una àmplia gamma de textos llargs i complexos, i reconèixer-ne el sentit implícit. Expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat sense haver de buscar d'una manera gaire evident paraules o expressions. Utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç per a propòsits socials, acadèmics i professionals. Produir textos clars, ben estructurats i detallats sobre temes complexos i demostrar un ús controlat d'estructures organitzatives, connectors i mecanismes de cohesió.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

Competència discursiva

Usar les estratègies discursives necessàries per a produir textos explicatius, descriptius, instructius, argumentatius, narratius i expressius que siguin adequats, coherents i cohesionats.

Expressió oral

Expressar idees, opinions i desenvolupar temes amb finalitats diverses en registres formals. Expressar-se amb fluïdesa, amb un vocabulari ric i precís i amb una correcció suficient per crear un discurs comunicativament eficaç.

Expressió escrita

Escriure textos clars i ben estructurats, i desenvolupar el punt de vista de l'aprenent amb una certa extensió. Escriure sobre temes complexos en cartes, assajos o informes, subratllar-ne els aspectes que es consideren més importants i triar l'estil apropiat en funció del destinatari.

Comprensió oral

Comprendre discursos extensos, encara que no estiguen ben estructurats i que les relacions només siguin implícites i no estiguen assenyalades explícitament. Comprendre programes de televisió i pel·lícules sense gaire esforç.

Comprensió escrita

Comprendre textos llargs i complexos de caràcter literari o basats en fets, i apreciar-ne les diferències d'estil. Comprendre articles d'especialitat i instruccions tècniques extenses, encara que no tinguin relació amb el camp d'especialitat de l'aprenent.

Interacció oral

Conversar espontàniament i amb fluïdesa sense haver de buscar gaire les paraules. Utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç amb finalitats socials i professionals. Formular, de manera precisa, idees i opinions i relacionar hàbilment la contribució de l'aprenent en el discurs amb la dels altres interlocutors.

Interacció escrita

Expressar-se amb claredat i precisió i relacionar-se amb el destinatari amb flexibilitat i eficàcia. Utilitzar la llengua de forma flexible i eficaç en la correspondència personal, incloent-hi usos afectius, al·lusius o humorístics.

Competència lingüística

Aconseguir un grau de competència gramatical avançat en els aspectes foneticoortogràfics, morfosintàctics i lèxics necessaris per a la correcta elaboració dels textos proposats.

CONTINGUTS LINGÜÍSTICOTEXTUALS**Components textuais****Gèneres i propietats textuais****Adequació**

Anàlisi de la situació en què es produeix el text: rols de l'emissor i el receptor, propòsit, context i canal.

Adequació a la situació comunicativa: concepte de registre. Factors que determinen el registre: camp (tema i grau d'especialització), mode (canal oral o escrit, espontani o planificat), to (formalitat, formes de tractament), propòsit o intenció. Elecció del registre. Punt de vista adoptat per l'emissor segons el propòsit. Especificitat del lèxic segons el tema i el destinatari.

Adequació al gènere: convencions i disposició pròpies dels gèneres que es treballen.

Estil i modalització: objectivitat i subjectivitat en textos descriptius. Estil distanciat (impersonal) o de participació (1a persona del plural). Marques que reflecteixen l'actitud del parlant respecte a allò que diu. Marques que afavoreixen la presència o l'allunyament de l'emissor i del receptor: tria de la persona gramatical (pronom de 1a persona, plural fictici, 3a persona del singular). Generalitzacions. Construccions personals o impersonals. La combinació d'estil directe i estil indirecte en un text narratiu. Punt de vista adoptat per l'emissor en els textos narratius: intern, extern, objectiu, omniscient.

Coherència

Estructura de les seqüències textuais descriptives, narratives, explicatives, argumentatives. Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu i el punt de vista adoptat per l'emissor (text descriptiu i narratiu). Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu, les pressuposicions i el coneixement compartit entre l'emissor i el receptor (text instructiu, explicatiu i argumentatiu).

Ordre de presentació de la informació (text descriptiu: sumatiu, jeràrquic o itinerant; narratiu: ordre real o ordre escollit; instructiu: ordre de les accions, marques d'ordre que les introdueixen).

Estructura de les seqüències textuais. Text narratiu: plantejament, nus i desenllaç. Text explicatiu: presentació, desenvolupament (qüestionament i resposta) i conclusió. Text argumentatiu: introducció, nucli (tesi, arguments i contraarguments) i conclusió.

Progrés de la informació: la progressió temàtica. Conceptes de tema i rema. Text argumentatiu: arguments ordenats de més fort a més feble o a l'inrevés; articulació entre informació coneguda o represa i informació nova (tema i rema). Segmentació en paràgrafs.

Estratègies discursives: definició, exemplificació a partir de coses concretes, analogia, reformulació, citació d'autoritat (text explicatiu); interrogació retòrica, argument d'autoritat o basat en un exemple, anticipació i repetició, concessió a l'adversari, relat d'una experiència personal, al·lusió a elements culturals, coneixement compartit (text argumentatiu).

Cohesió

Referència: la determinació i la indeterminació com a manifestació de referents coneguts i referents nous dins d'un text. Correspondència de cada pronom feble amb un antecedent com a condició necessària de correferència ben establerta en un text. Demonstratius i possessius com a elements de referència textual, endofòrica i exofòrica. Ús de sintagmes preposicionals, adverbis, locucions adverbials i oracions que funcionen com a elements de connexió i com a organitzadors del discurs (*en altres paraules, al mateix temps, és per això que, com ja hem dit més amunt, és a dir, per exemple, d'una banda, d'altra banda, en conclusió...*).

Concordança com a factor de cohesió textual: els noms col·lectius, l'adjectiu o l'article amb més d'un substantiu, el verb amb un subjecte sintàcticament complex (llarg, coordinat, etc.)

Connexió de sintagmes i oracions mitjançant conjuncions i locucions conjuntives de coordinació amb valor copulatiu, distributiu, disjuntiu, adversatiu i il·latiu. Relacions d'oposició, causa i conseqüència entre les idees en textos argumentatius i explicatius: nexes d'unió entre oracions (conjuncions, adverbis, locucions causals o consecutives, etc.), verbs que expressen causa, conseqüència o oposició. Elements de connexió que actuen com a organitzadors del discurs o com a elements de referència discursiva amb la finalitat d'introduir exemplificacions, aclariments, conclusions, represa d'informació, etc. (*per citar algun cas, per resumir, per dir-ho d'una altra manera...*). Connexió d'oracions mitjançant conjuncions i locucions conjuntives de subordinació com a elements de cohesió sintàctica o semàntica.

Recursos textuais: elements que serveixen per qualificar o determinar i que aporten expressivitat al text com ara adjectius, metàfores, comparacions, oracions comparatives, oracions adjectives explicatives i especificatives. Les relacions de sinonímia i d'antonímia entre els mots com a factor de cohesió lèxica i com a recursos de variació. Procediments de composició i de derivació del lèxic com a recursos de variació d'un text. Paràfrasi i exemplificació com a recursos de coherència i cohesió d'un text. Recursos no lingüístics que contribueixen a donar coherència al text: elements tipogràfics, esquemes, gràfics, etc.

Components gramaticals

Fonètica i ortografia

Ortografia de *a*, *e* i *o*, *u* àtones. Mots sense punts clars de referència vocàlica (*emparar*, *meravella*, *cartolina*, *esdrúixol*...). Cultismes i pseudoderivats (*boca/bucal*, *cònsol/consular*...). Interferències vocàliques amb el castellà.

Alternances vocàliques en el radical d'alguns verbs (*poder* i *voler*).

Repàs dels diftongs i triftongs. Funcions no vocàliques de la *i* i la *u*. Separació de paraules per síl·labes tenint en compte tots els dígrafs i geminacions (*in-no-cent*, *set-ma-na*...). Separació dels elements d'una paraula prefixada o composta (*des-ai-re*, *vos-al-tres*...).

Accentuació. Casos de pronunciació i accentuació errònia per canvi de la síl·laba tònica. Accentuació de les paraules compostes derivades (*físicoquímic*, *útilment*, *sud-americà*...). Escriptura de l'accent obert i tancat segons la norma, incloent-hi les excepcions a la regla i les paraules que presenten dubtes ortogràfics (*préstec*, *estómac*...). Accentuació de paraules que solen presentar dubtes a causa de la posició de la síl·laba tònica (*diòptria*, *atmosfera*, *etíop*, *timpà*...). Ús de l'accent diacrític.

Dièresi. Ús de la dièresi en vocals *i* i *u* àtones. Casos especials en l'ús de la dièresi.

Escriptura del guionet en els seus usos diversos (*nord-oest*, *després-ahir*, *Vila-real*, *portar-la*, *bum-bum*, *xino-xano*...) i en casos en què no s'escriu el guionet (*subsecretari*, *infraroig*, *hispanoamericà*...).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants oclusives sordes i sonores en posició final de síl·laba (*cabdell*, *apte*, *cognom*), en posició final de paraula (*tub*, *adob*, *mag*, *zig-zag*, *càrrec*, *fàstic*, *fred*, *sud*), en terminacions com *-etud* i *-itud* i la resta d'excepcions a la regla general. Escriptura d'homòfons i parònims (*quan/quant*, *tan/tant*, *cub/cup*...).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants *b/v* (*mòbil*, *rebotar*, *baf*, *avet*, *avorrir*, *cavall*...); derivats i pseudoderivats (*corba/curvatura*, *cervell/cerebral*...). Usos contrastius amb altres llengües (*arribar*, *treballar*, *covard*, *rebotar*...); usos excepcionals (*circumval·lar*, *tramvia*...). Escriptura d'homòfons, parònims i paraules que es poden confondre (*abans/avanç*, *baca/vaca*, *probable/provable*, *abís/avis*...).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants alveolars fricatives: terminacions *-assa*, *-essa*, *-issa*, *-ança*, *-ença*; grups sonors *dins-*, *fons-* i *trans-*; *s* darrere prefixos i en mots compostos, *z* en cultismes i tecnicismes; els grups *cc*, *xc* i *sc*; els sons [ks] i [gz] representats per la grafia *x*; ortografia i pronúncia de mots com: *Àsia*, *anàlisi*, *síntesi*, *dissol·dre*, *messies*, *poncella*; els femenins acabats en *-essa* i els que tenen els grups *-essor*, *-essió*, *-missor*, *-missió*; verbs acabats en *-issar*, *-isar*, *-itzar*; ortografia i pronúncia de *tz* (*Natzaret*); paraules amb vocal + *si* (*oasi*, *tesi*...); arabismes (*tassa*, *safrà*...); flexió de les paraules acabades en *-s* (*pis*, *pisos*; *barnús*, *barnussos*...); compostos i derivats amb *s/ss* (*aerosol*, *pressentir*, *asèptic*, *assenyalar*...). Escriptura dels homòfons (*cessió/sessió*, *cent/sent*...) i parònims (*casa/caça*, *brasa/braça*...).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants vibrants en mots compostos (*mata-rates*, *grecomà*, *trirrem*) i darrere de prefixos (*arrítmia*, *autoretrat*, *correferent*, *perrogativa*). Divergències amb altres llengües (*brusa*, *frare*, *escorta*); *r* medial muda (*prendre*, *comprendre*); altres casos (*cerndre*, *dimarts*, *marbre*); cultismes (*derogar*).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants palatals: escriptura dels verbs acabats en *-tjar* i en *-jar* (*hostatjar, marejar*); ortografia excepcional de *j+e* (*jeroglífic, majestat...*). Ús dels diversos valors de la grafia *x* incloent-hi els no palatals (*taxa, examen*) i ortografia de la *x* amb so fricatiu a l'inici de mot (*Xàtiva, xilòfon...*).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants nasals *n* o *m* davant de *f* i *r* (*enfadar, àmfora, Enric, somriure*); *n* i *m* en posició final (*tron, betum*). Geminacions *mm, nn*. Grups consonàntics *-mp-* i *-mf-* (*ampit, àmfora*). Ortografia i pronúncia dels grups consonàntics *-mpt-, -nm-, -nt-, -mt-, -mpt-, -mpc-, -mn-* (*compte, tanmateix, enmig, conte, comte, compte...*). Divergències amb altres llengües (*simfonia, Alemanya, canó, impremta*);

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants laterals en els mots amb dificultat: paraules començades per *al-, col-, il-, mil-, sil-* + *l* (*al·legoria, col·lecció, il·legal...*), en les acabades en *-el·la, -il·la* (*mortadel·la, til·la*); derivació de la *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metàl·lic, cristal·lí*); cultismes amb *l* inicial (*labial, laboral*); cultismes amb *l·l* (*cèl·lula, cal·ligrafia*). Distinció ortogràfica de parelles com *vila/vil·la*.

Ortografia i pronúncia de la *h*: pronunciació aspirada, casos especials (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*); cultismes (*hèlix, hemorràgia, híbrid, hídric*). Distinció ortogràfica entre parelles homòfones (*ala/hala, hom/om, ostatge/hostatge*).

Canvis fonètics de les consonants en contacte amb altres sons en una mateixa paraula i en una tira fònica: sonoritzacions, ensordiments, assimilacions, sensibilitzacions i geminacions, pèrdues.

Convencions gràfiques. Criteris generals per abreujar mots. Abreviatures i símbols més freqüents: adreces, hora, pesos i mesures, tractament personal. Funció distintiva de les majúscules en els casos d'ús general següents: càrrecs oficials, formes protocol·làries, noms d'institucions i entitats, topònims amb article, noms de places i carrers.

Signes de puntuació: coma en inversions de l'ordre lògic, pleonasmes, contactes amb conjuncions, en oracions adjectives i supressions verbals. Punt i coma en juxtaposicions, enumeracions, davant de conjuncions adversatives i concessives. Parèntesis, guions, dos punts i cometes com a marques introductòries del discurs directe o indirecte.

Morfologia i sintaxi

Els substantius i els adjectius

Flexió de gènere i nombre del substantiu: alternança *-e, -o, -u/a* (*pediatre/a, monjo/a, ateu/a*). Substantius abstractes acabats en *-or* (*clamor, esplendor, amargor...*). Remarques sobre el gènere d'alguns substantius evitant la interferència morfològica (*els afores, el deute...*). Casos especials de flexió de nombre (*sofà/sofàs, cafè/cafès...*) i plurals invariables (*llapis, cactus, dilluns...*); plurals gràfics (*els apèndixs, les falçs...*). Substantius de doble gènere amb significat diferent (*canal, capital, còlera...*). Epicens (*cadernera mascle, cadernera femella...*).

Flexió de gènere i nombre de l'adjectiu: casos amb terminacions en hiat o en diftong creixent (*inic/iniqua, promiscu/promíscua...*). Casos que difereixen del castellà (*verd/a, rude...*). *Pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, les postres...*). Usos contrastius amb el castellà (*bon dia, els diners, el parafang, el gratacel...*). Remarques i casos amb dificultat

(*amargant, pobre/a, comú/na, covard/a, mallorquí/ina*). Col·locació de l'adjectiu respecte al substantiu.

Els determinants i els quantificadors

Article. Apostrofació de l'article i excepcions (*la una, la ira...*). Apostrofació de sigles i acrònims (*l'IVAM, la IBM...*). Apostrofació i contracció de l'article personal *el* i *en*. Casos especials sense apostrofació i sense contracció. Ús de l'article davant de l'infinitiu. Determinació del substantiu (*Parar taula; Vindrà dilluns.*). Article neutre: valor abstractiu i valor intensiu. Modismes que presenten interferències amb l'article *lo* neutre.

Funcions dels demostratius: determinants, pronoms o adverbis (*Eixe pastís l'he fet jo; aquell no. No feu això. Ací te'l deixe.*)

Ús i abús dels possessius. Valor semàntic de les formes *llur* i *llurs* i ús restringit en registres formals.

Numerals: concordança dels numerals amb el substantiu que modifiquen (*u/un*). Escriptura dels numerals amb xifra o amb lletres (*La pàgina 3; Ho repetiràs cent vegades.*). Ordinals escrits amb xifres romanes (*XV, quinze*). Flexió de gènere dels numerals multiplicatius: ús variable i ús invariable. Perífrasis equivalents als multiplicatius (*tres vegades més lluny*). Numerals col·lectius més habituals.

Morfologia i usos d'alguns adjectius i pronoms indefinits (*qualsevol, hom, cada u, cadascú, la resta...*).

Morfologia i usos dels quantitatius invariables. Expressió de la quantitat mitjançant fraseologia i locucions quantitatives (*com més, com a màxim, si més no, a tot estirar, pel cap alt/baix*).

Precisió en l'ús dels indefinits i adequació de la forma a la funció exercida (*qualsevol, qualssevol; qualsevulla, qualssevulla; ambdós; altre, un altre, l'altre; cert, un cert*). Els diversos valors del quantificador nominal *tot* (amb numeral, topònim, gerundi, adjectiu, adverbi). Ús de les preposicions amb els indefinits: la preposició partitiva *de* (*res de transcendent*) i altres estructures fraseològiques (*res a fer*).

Els pronoms

Usos pronominals de possessius, demostratius, indefinits, numerals i quantitatius.

Pronoms personals forts: ús restringit dels pronoms personals forts de 3a persona amb les entitats inanimades (*Té paciència i confia en ella hi confia. Ha escrit una novel·la i parla d'ella en parla.*).

Pronoms febles: ús dels pronoms febles en funció de complement del nom (*Consulta la taula de preus; en consulta la taula*); de subjecte (*De galetes? Compra'n dos paquets.*); de complement de règim verbal (*Parlen de literatura; en parlen*). Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció: *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris (*En vol més. No hi havia ningú.*); usos lexicalitzats de *en* i *hi*, sense valor sintàctic (*Me'n vaig a casa. Vine-te'n al teatre. No m'hi veig.*). Combinacions genuïnes (*S'ho Li ho vaig dir.*). Usos pleonàstics admesos i no admesos (*A'hi Hi ha poc de pa.*). Concordança del participi amb els pronoms acusatius de 3a persona. Combinacions binàries.

Pronoms relatius: concepte i tipus de funció sintàctica. Ús de pronoms relatius: àton *que*, tònic *què*, personal *qui*, adverbial *on*, variable *qual*. Relatiu neutre *la qual cosa*, *cosa que*. Relatiu possessiu. Estructures article + *que*. Pleonasmes més habituals.

Precisió en l'ús dels exclamatius; funcions de *quins*, *quant*, *que* i *com*; la construcció *quin* + substantiu + *més* + adjectiu; oracions amb el relatiu *que* que completen les oracions exclamatives (*Que valent que és!*).

Usos pronominals de possessius, demostratius, indefinits, numerals i quantitatius.

Usos pronominals d'alguns adjectius i indefinits (*qualsevol*, *hom*, *cadascú*, *cada u*, *la resta...*). Usos pronominals dels numerals.

Els verbs

Perífrasis verbals: obligació (*haver de* + infinitiu, *caldre* + infinitiu/*que*), probabilitat (*deure* + infinitiu) i imminència (*estar a punt de* + infinitiu).

Conjugació dels verbs irregulars velaritzats. Verbs que presenten interferències en la conjugació (*admetre*, *concebre*, *ocórrer*, *garantir*, *telefonar*, *trair*, *rebre*, *percebre*, *florir...*) incloent-hi els acabats en *-metre*, *-córrer*, *-fondre*, *-batre*, *-rompre*, *-cloure*. Remarques sobre la conjugació irregular de *cabre*, *caldre*, *saber*, *veure*, etc.

Ús de la morfologia verbal adequada als contextos formals; verbs irregulars poc usuals (*complaure*, *cruixir*, *escopir*, *fondre*, *imprimir*, *jaure*, *lluir*, *moldre*, *morir*, *oir*, *romandre*, *rostir*). Conjugació dels verbs que admeten el model pur i l'incoatiu (*afig*, *afegeix*). Verbs de la 2a i 3a conjugació que en el present d'indicatiu, el present de subjuntiu i l'imperatiu presenten formes sense velaritzar (*dorm*, *perd*, *sent*, *cull*, *dorma*, *perda*, *senta*, *culla*).

Classificació sintàctica de verbs: transitius, intransitius, personals i impersonals, pronominals i no pronominals. Ús bàsic.

Ús adequat de les formes no personals del verb d'acord amb els usos formals de la llengua: restricció de la substantivització de l'infinitiu. Participis irregulars (*confós*, *detingut*, *distret*, *exclòs*). Concordança del participi. Usos del gerundi. Formes irregulars del gerundi (*bevent*, *traient/traent*, *estenant*).

Temps verbal en oracions de probabilitat. Correlació dels temps verbals en les oracions compostes condicionals.

Els adverbis

Adverbis i locucions de probabilitat. Coordinació dels adverbis acabats en *-ment*. Precisió en l'ús de *baix*, *davall* i *sota*. Precisió en l'ús de *només*, *no més*, *sols*, *solament*, *a soles*.

Adverbis i locucions modals, d'afirmació i de negació (*potser* + verb en indicatiu; *no* amb paraules negatives).

Adverbis textuais: distributius i lògics d'addició, de contrast, de reformulació, de conseqüència, etc. Ús de *enlloc*, *força*, *dempeus*, *corrents*, *tothora*, *enjorn* o *d'hora*, *sota*, *l'endemà*.

Lexicalització de les locucions adverbials: *aleshores, a les hores; alhora, a l'hora; enlaira, en l'aire; potser, pot ser, sobretot, sobre tot; enlloc, en lloc*.

La doble negació, ús de la partícula *pas*.

Les preposicions

Usos de *fins, fins a, com, com a, cap, cap a*. Ús del de partitiu. Remarques sobre l'ús de les preposicions *a* i *en* en els complements circumstancials de temps i de lloc. Remarques sobre l'ús de les preposicions *per* i *per a*. Preposició *en* i contracció *al* en construccions temporals d'infinitiu.

Canvi i caiguda de preposició.

Les conjuncions

Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació. Usos de conjuncions copulatives, distributives, disjuntives, adversatives i il·latives. Remarques sobre l'ús de conjuncions i locucions conjuntives de subordinació. Usos de conjuncions completives, modals, temporals, de lloc, comparatives, consecutives, condicionals, concessives, causals i finals.

Distinció entre *sinó* i *si no*, entre *perquè*, *per què* i *per a què*. Ús de *doncs*, *posat que* i *que completiu*.

Components lèxics i semàntics

Lèxic formal general dels esports, el turisme, els mitjans de comunicació, la publicitat, els successos, les arts, el medi ambient, la ciència, la tecnologia, la societat i el govern i els problemes socials.

La formació lèxica. Habilitació, derivació i composició.

Ús del guionet en els compostos: compostos a la manera culta amb formes prefixades acabades en -o (*audiovisual, físicoquímico...*); compostos catalans el primer component del qual és un mot que duu accent gràfic (*pèl-roig, mà-llarg...*); compostos formats per mots units per una conjunció o preposició (*allíoli, cul-de-sac...*); sintagmes lexicalitzats (*bar restaurant, baix relleu...*); altres: *abans-d'ahir, adéu-siau*.

Precisió lèxica. Interferències lèxiques. Barbarismes, vulgarismes i manlleus.

Mots patrimonials i cultismes.

Frases fetes, locucions i refranys.

Relacions lexicosemàntiques. Sentit figurat: metàfora, comparació i analogia. Polisèmia: mots polisèmics del vocabulari general. Sinonímia i geosinònims. Falsos sinònims. Antonímia: antònims del vocabulari general.

C1
MECRL

cieaCOVA

Comissió Interuniversitària
d'Estandardització d'Accreditacions
de Coneixements de València